

Dosarul nr.3ra-1029/18

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Central (D. Băbălău)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sorinlux”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” și menținută hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 28 aprilie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru solicitând anularea actului de inspecție a Biroului Vamal Centru din 27 februarie 2017, pentru declarația vamală nr.2070I14436, recalcularea și restituirea taxelor plătite în mărime de 232 295 lei încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că potrivit declarației vamale din 27 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” a achitat plăți vamale în mărime de 363 115, 61 lei

Biroul Vamal Centru a refuzat validarea declarației și astfel, a întocmit actul de inspecție, prin care a indicat că în rezultatul controlului documentar au stabilit că datele din acte sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor indicate.

Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” afirmă că actul de inspecție este ilegal și contrar legii, deoarece a prezentat organului vamal toate actele solicitate la vămuirea mărfii.

Cele invocate de organul vamal sunt contrare circumstanțelor cauzei, întrucât în actul menționat nu se face referire la careva date concrete privind existența unor

divergențe între datele din act și existența unei discrepanțe între prețul declarat și valoarea mărfurilor importate.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că documentele prezentate de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” și anume, contractul de vânzare-cumpărare nu conține informația relevantă confirmării tranzacției cu privire la preț. Nu este stabilită legătura între factura comercială invoce cu tranzacția existentă, ca parte integrată a contractului.

Astfel, din motivul neprezentării documentelor care permit calcularea valorii în vamă a mărfii organul vamal just a întocmit actul de inspecție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 noiembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” a declarat apel împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” și menținută hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 08 iunie 2018, avocatul Covaliov Natalia acționând în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sorinlux” a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. a) Cod de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În motivare a indicat că la examinarea cauzei instanța de apel, greșit a aplicat prevederile Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece acest Regulament a fost abrogat la 15 august 2016.

Recurentul a menționat că actul de inspecție întocmit de Biroul Vamal Centru este ilegal. Documentele solicitate de organul vamal nu au nici o relevanță la stabilirea valorii în vamă, dat fiind faptul că solicitarea acestora nici nu este prevăzută de legislație. Valoarea în vamă anunțată este veridică și este confirmată prin actele comerciale de trăsură, contractul, factura comercială, dispoziția de plată, certificatul de origine, parching list.

Toate cheltuielile menționate la art.11 din Legea cu privire la tariful vamal sunt incluse în preț, iar cheltuielile de transport au fost prezentate, fapt confirmat prin documentele anexate și respectiv, prevederile art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal au fost îndeplinite.

Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” a susținut că la întocmirea actului de inspecție, organul vamal nu a indicat ce literă din pct.32 a Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii

Moldova a fost încălcată și nici nu a anexat probe în acest sens.

Biroul Vamal nu a prezentat careva probe ce ar demonstra că există divergențe între documentele prezentate de declarant. Identificarea subevaluării prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare la fel nu a fost demonstrată.

În speță, la aplicarea metodei 6, s-a folosit informația de care dispune autoritatea vamală privind importurile de către alți declaranți, însă nu s-a anexat nici o probă ce ar confirma prețul la import de către alți agenți economici a mărfurilor similare sau identice, după cum prevede legislația. Autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra că la stabilirea valorii în vamă, stabilită conform metodei 6, a fost luată marfă similară și identică cu marfa din speță.

În opinia recurentului, instanțele ierhic inferioare au interpretat eronat art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal și pct.33,34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016.

Prin referința depusă la 23 iulie 2018, Biroul Vamal Centru a invocat că argumentele recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, iar decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 martie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 08 iunie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se

încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sorinlux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de

procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Covaliov Natalia în interesele
Societății cu Răspundere Limitată „Sorinlux”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari